

Puebla - zaklad Inkov!

Historično politični roman.

pisal Sir John Retcliffe;

za Clev. Ameriko priredil L. J. P.

V trenutku ko guverner ustavi svojega konja, se grof odkrije in prijazno pozdravi: "Senor gubernador," reče, "čas imam, da vas pozdravim v svoji bližini. Ali hoče ekselencia mogoče razjahati?"

Lahno roganje, ki se je kazalo iz grofovih besed, ni ušlo guvernerju. Toda kljub temu počre jezo in odvrne: "Hvala, senor konde, vesel me, da se dobro počutite, in kakor vidim ste se tudi na ekspedicijo že dobro pripravili, ker ste oblečeni za dolgo in nevarno pot. Ker sem pa prišel, da si ogledam ekspedicijo vaših ljudi, o katerih sem dobil že teške pritožbe, bom z vašim dovoljenjem kar na konju ostal. Toda zaman gledam okoli, kje se je vam zljubilo postaviti svoje ljudi."

Grof se nasmeje. "Pomislite, senor guverner, da so moji ljudje prosti sinovi narave, ki niso vajeni cele ure stati na pekočem solncu, samo da bi kdo pri tem imel zabavo. Vročina bi nadlegovala moje ljudi, in dal sem jim torej povelje, da se do vašega prihoda lahko prosto sučejo po mestu. Potrpite samo trenutek in vsa ekspedicijska bo stala pred vami."

Juarez pritrjuječe pokima. "Lahko si mislim, senor konde, da pri tako čudnih ljudeh, kot jih imate vi, ne more biti velika disciplina," reče ošabno. "Toda potrebno bo, da ljudi bolj trdno primemo, kakor tudi da kaznujemo zločince od večera. O tem govorimo pozneje. Pripeljal sem vam s seboj tudi pomoč." Po teh besedah pokaze guverner na dragonce.

Videlo se je, da se Francoz lekomaj zadržuje proti guvernerju, toda pogled iz hacienderovih oči mu pove, naj se zadržuje.

"Vaši ekselenci odgovorim na te besede, če ste tako dobri in stopite s konja, ker tudi jaz ne jaham," reče grof mirno. "Stopite v šotor starega vojaka ter poskusite nekaj njegovega kruha. Medtem pa naj mi ekselencia dovolj, da ji predstavim družega gosta, ki prihaja baš na suho, in to je lord Drisdale."

In ne da bi se lord nadalje zmenil za guvernerja, poda svojo puško Bonifacijo, ki je stal za njim in se bliža obrežju, da pozdravi angleškega lorda, ki se je baš izkreval. Juarezu pa ni ostalo drugega kot stopiti s konja in se podati z don Estevanom v šotor.

Lord Drisdale se napoti z grofom proti šotoru. Spremlja ga njegov kapitan in neki kruljavi Malajec. Dasi je bil kruljav, vendar se je čudovito hitro premikal sem in tja, in z očmi je bil neprestano obrnjen proti svojemu mojstru in učencu. Čoln pa, v katerem se je lord pripeljal, je moral na njegovo povelje takoj zopet na prosto morje; prepovedano je bilo mornarjem vsako približevanje obrežju, da ne nastanejo novi prepiri z domačini.

Lord in grof prideta končno v šotor k guvernerju, kjer se takoj vsedejo k bogato obloženi mizi. Haciendero je dobro znal preskrbeti za svoje goste.

Tako je minila druga ura popoldne — meksikanski vojaki so stali že tri ure v vrsti, in tudi ljudje so začeli že zapuščati vrste, ko odrine guverner stol, na katerem je sedel in se dvigne.

"Jaz mislim, senor konde," reče guverner, "da je čas, da se lotimo naših poslov. Dočim vaši častniki skličejo skupaj vaše moštvo in ljudi vsaj nekoliko v vrsto postavijo, bom jaz prišel tožbo, ki jo je dvi-

gal pr' meni angleški trgovec Walker proti vam."

Grof pa mirno sedi in kadil svojo cigaro. "Tožba proti meni, o spod guverner? Že prej sem slišal iz vaših ust nekaj takih besed. Čudim se vam. Ali ne bi vaša ekselencia še kakih deset minut posedla, dokler so moji ljudje v redu?"

Potem pa potegne grof svoj uro iz žepa in jo položi na mizo; končno se obrne k svojemu pobočniku: "Gospod Kleist, oddajte zbiralno znamenje. Na vaša mesta, gospodje! Sedaj, senor guverner sem pripravljen za vaša povelja."

Juarez se še obojavlja nekaj trenutkov, potem pa, ko vidi, da njegov nasprotnik le neče vstati, se tudi on vsede. Čutil se je že drugič razžaljenega. Dozdevalo se mu je, da bo stal grof pred njim kakor obtoženec, toda vse taki poskusi so se mu ponesrečili.

Na trgu se začujejo glasovi dveh lovskih rogov, in objednem si lahko opazil med množico živahno gibanje. Od vseh strani hitijo oboroženi mošje in se postavljajo v vrsto in red na določenem prostoru.

"Sedaj, senor guverner, sem pripravljen na vaše tožbe, da vam pozneje lahko sporočim. Mogoče hoče vaša ekselencia spiti še kozarec rozolije?"

Meksikance nevoljno odkima z glavo, dočim grof ravnodušno natoči kozarec žgane pijače. "Skladišče angleškega trgovca Walkerja," reče končno guverner, "je bilo radi prepira in pretepa, ki so ga povzročili tujci, oplenjeno in zažgano. Angleški mornarji, ki so skladišče branili, so bili napadeni. Enega so pri tem ubili, da celo načelnik zadržuje težakov, spoštovan in izvrsten mož, katerega osebno poznam, je bil pri tem tepežu ustreljen."

"In kdo je vse to storil?" "Kdo drugi, senor konde kakor brezvestni ljudje, kateri ste vi k nam pripeljali."

"Senor guverner," reče grof ponosno, "možje, katerim za pozornost imam čast, so sicer stopeni iz vseh krajev sveta skupaj, toda da so navajeni reda in miru o tem se bodete takoj prepričali. Kdor je moje ljudi tako obsodil, ta se je lagal. Jaz sem vso stvar zelo marljivo preiskal, in vam hočem povedati resnico, kako se je vse vršilo. Angleški mornarji iz ladije Najade so se sprli z rudarji, ki so prišli iz same radovednosti do tujcev, v mesto. Ko so bili angleški mornarji od rudarjev z nožmi napadeni, so se mornarji umaknili proti skladišču, pri čemur je bil en mornar ubit."

Potem pa grof vprašujoče pogleda angleške goste. "Tako je, kakor vi govorite, senor konde," reče angleški lord. Moj kapitan je tudi vso stvar preiskal. Da, enemu članu vaše ekspedicijske, gospod grof, je moj krmlar celo dolžan življenje, ker ga je rešil smrtne nevarnosti."

"In nadalje je dokazano," pristavi grof neusmiljeno, in za to imamo številno prič, da je vaš načelnik težakov enega mojih častnikov pozval na dvoboj, pri katerem bi bil samo načelnik oborožen, moj častnik pa zvezan in brez orožja. Nadalje je dokazano, da so načelnika težakov umorili rudarji ne pa naši ljudje."

"Da, res je, toda načelnik je bil ustreljen s kroglo iz revolverja, in kako naj pride rudar do revolverja?" vpraša hitro guverner.

"Ventre Saint gris! Kaj to mene briga! Najbrž je bil revolver ukraden. Ker vaša ekselencia toliko ve o krivdi, bo go tovo tudi pravega krivca dohila. Toda ti pogovori že pre-dolgo trajajo. Moji častniki mi jo znamenja, da je moštvo

v vrstah. Če pa je vaša ekselencia še prepričana, da so res moji ljudje zažgali angleško skladišče, tedaj pa bodite tako dobri in preberite to pismo, ki mi je danes poslal angleški trgovec Walker. V njem se izreka zahvalo mojim ljudem, ker so bili tako marljivi pri gašenju in so skladišče obvarovali popolnega ropa." In grof vrže pismo na mizo.

Grof se po teh besedah dvigne in energično zamahne z roko, radi česar je bil tudi guverner prisiljen, da mu sledi. In ne da bi o ravnokar razpravljanem predmetu le besedico ometil, korakajo, lord in grof naprej in njim sledi haciendero s svojimi prijatelji.

Pet oddelkov ekspedicijske je stalo popolnoma pripravljenih v določenem redu. Oko, ki je navajeno vojaškim paradam v Evropi, bi seveda na tej četi opazilo veliko pomanjkljivega, vendar so bile čete za te razmere dobro in temeljito izvežbane in pripravljene.

Sicer so bili med njimi mnogi klateži in pohajči, toda vsak izmed njih mož na mestu, pripravljen vsak trenutek nevarnosti pogledati v oči. Celi ekspedicijski ni manjkalo niti poguma niti potrebnih sredstev za boj. Poleg tega so pa ljudje še slepo zaupali v svojega junškega in pogumnega vodjo.

Vsak mož je bil opravljen enako kot grof. Puška, lovski nož, mali nož, revolver, volnena srajca, rog za smodnik in mošnja za kroglice, vreča za hrano in steklenica za pijačo, to je bila glavna oprava vseh. Vsa ekspedicijska je bila tako praktično urejena, da je tudi guvernerju zginila slaba volja.

Molče koraka med vrstami in ne zine nikjer, besedice. Tako so prišli skozi vrste poročnikov Pereza, Moravskija, Rancunha in Weidmana. Blizli so se oddelku poročnika Munjeza, ki je moral za ta dan opustiti svoje poveljstvo nad svojim oddelkom poročniku Kleistu. Ta oddelk je oboje najbolj divje in glasovite možje cele ekspedicijske, med njimi Slong, Meredit, bivši morski ropar in drugi. Guverner tiho koraka mimo in komaj odzdravi pozdravu poročnika Kleista. Grof in lord korakata v živahnem pogovoru za guvernerjem, in drugi častniki ter spremstvo sledi.

Naenkrat, na koncu zadnje vrste obstoji grof pred nekim moškim, ki se je neprestano obračal proč in z različnimi umetnostimi skušal odvrniti pozornost od sebe. Črna obveza, s katero si je prevezal levo oko, je zakrivala skoro polovico obraza.

"Zlodja, kaj ste pa naredili s svojim očesom, gospod Rudeči Volk?" vpraša grof s trdnim glasom.

"Rudeči Volk!" Lord, ki je spremljal grofa, se hitro obrne. V istem trenutku se pa tudi začuje pretresujoč krik, in kruljavi Malajec se rine skozi vrste naokoli stoječih.

"Pri Mohamedu in pri Kristu, gospod, tam, tam!"

Oči lorda se povečajo, njegov obraz postane mrtvaško bled, in zdelo se je, kot bi vsa kri zginila z njegovega telesa, potem pa dobi obraz nekaj zlodjev izraz: hitro skoči k bivšemu morskemu razbojniku, mu strga obvezo raz obraz in ga potegne iz vrste, kjer je stal.

Lopov si vse to pusti dopasti, njegov obraz postane siv od strahu kot pepel, zobje mu klepečejo in le komaj slišno spregovori: "Na pomoč, umorili me bodo!"

Lord je svojo žrtev izvlekel iz vrste ekspedicijske, ki je postala nemirna. Slong in Meredit nekaj protestirata. Lord pa je vrgel roparja na tla, in stoji sedaj pred njim, s stisnjenimi pestmi, s sklenjenimi zobmi, dočim se trese po celem truplu in mu težak pot rosi čelo.

"Kapitan Havton! Konečno! Bog ali hudča, obema hvala!"

Slednje besede so bile izgovorjene bolj skozi zobe kot prostogovorne, toda imele so tako strašen odvem, da bivši morski ropar sklone svojo glavo brez upanja.

Halje prihodnjic.

Naše razstavno okno

za občinstvo -- to je prostor za ljudi, da kaj vidijo. Če je sploh kaj novega na električnem trgu, mi dobimo gotovo takoj v našo izložbo. Tu vidite najmodernejše priprave, ki se vse delujejo s pomočjo elektrike.

Okna naše trgovine imajo največjo in popolno električno razstavo v mestu, koristne pravice za dom.

Obiskovalcem se vse zastoj raztače. Ničesar se ne prodaja.

The Illuminating Company

232 Superior Ave. N. E.
Sales Department.

FLEISCHMANN'S YEAST

Vesela srca-utrjena telesa-srečni obrazi vse je odvisno od dobre hrane.

DAJTE OTROKOM VEČ KRUHA

narejenega z FLEISCHMANOVIMI DROŽI.

HRANITE LABELNE IN ZAVITKE.

Zamenjajte jih pri grocerjih in dobite krasna darila za vas in vaše otroke.

The Fleischmann Company,

2168 East Nineteenth Street,
Cleveland, Ohio

Oba sta zdrava, fina otročiča, Ker vedno rada jesta kruh. Njih kruh je narejen z Fleischmanovimi droži. Ki se ga prijetno reže z noži. Poskusite ga vi in poveste. Prijateljem, da radi kruh jeste.